

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1919.—ΕΤΟΣ 1^{ον} ΑΡΙΘ. 49

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπ' εὐθείας
πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Ὅδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

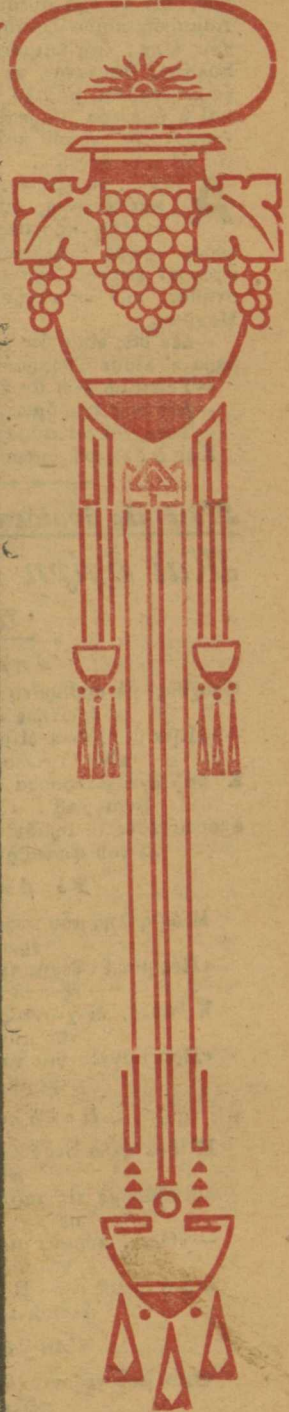
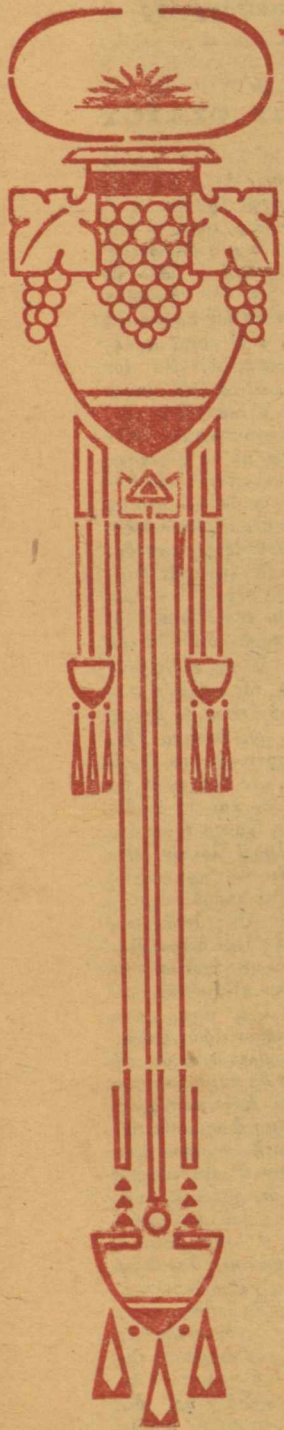
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 10.—Ἐξάμ. δρ. 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ   > 15.—   > 8

Γίνονται δεκταὶ καὶ συνδρομαὶ δι' ὄρισμένον
ἀριθμὸν φύλλων, καθοριζόμενον
ὑπὸ τῶν ἐγγραφομένων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΧΑΤΑΕΜΕΝΟ ΤΗΣ

Ἀπὸ σήμερον παρακοινοῦν

Τὰ Δίδυμα τῆς Ἀμαρτίας

τὸ νέον μας αρωτότυπον μυθιστόρημα

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Θίμαι τρελλός;

Του Λεωνίδα Ανδρέγιεφ

Τον Δεκέμβριον του 1900, ο Ιατρός Άντωνιος Ίγνιάτι...

Φυλλάδιον 6π' αριθ. 1.

Έως τώρα, κύριε Ιατροδικαστά, έχριβα την αλήθεια. Μά τώρα, είμαι υποχρεωμένος να την αποκαλύψω.

Ο Άνθρωπος, που σκότωσα, ο Άλέξης Κωνσταντινίβιτς Σαβιελώφ, ήταν συμπαθητής μου στο Γυμνάσιο και φίλος μου στο Πανεπιστήμιο.

Έκεινος, που σκότωσα, ο Άλέξης Κωνσταντινίβιτς Σαβιελώφ, ήταν συμπαθητής μου στο Γυμνάσιο και φίλος μου στο Πανεπιστήμιο.

Όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Ο Άλέξης ήταν παντρεμένος. Άν δεν έχετε ιδέα την γυναίκα του, παρά τώρα χήρα και με το πένθος, δεν είμπορείτε να έχετε ιδέα αν με ήσαν άλλοτε γιατί έχει χαλασεί πολύ.

Όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Έξο σταυραϊτό

Του Κ Κουστάλλη

Άπό μικρό κι άπ' άφαντο πουλάκι, σταυραϊτό μου, παίρνεις κορμί με τον καιρό και δύναμη κι άγέρα, κι άπλόητες πηγές τα φτερά και πιδαμίες τα νύχια...

Ποιητής, έστρεψε όλος τότε μπροστά σ' αυτή. Έστρεψε και την έρλεσα να δακνώνη τα χείλη της.

Ήταν στάς 6 Σεπτεμβρίου, στάς 6 το βράδυ. Και ο Άλέξης σκοτώθηκε στάς 6 Ακρίβους.

Ήταν στάς 6 Σεπτεμβρίου, στάς 6 το βράδυ. Και ο Άλέξης σκοτώθηκε στάς 6 Ακρίβους.

Ήταν στάς 6 Σεπτεμβρίου, στάς 6 το βράδυ. Και ο Άλέξης σκοτώθηκε στάς 6 Ακρίβους.

Ήταν στάς 6 Σεπτεμβρίου, στάς 6 το βράδυ. Και ο Άλέξης σκοτώθηκε στάς 6 Ακρίβους.

Ήταν στάς 6 Σεπτεμβρίου, στάς 6 το βράδυ. Και ο Άλέξης σκοτώθηκε στάς 6 Ακρίβους.

Ήταν στάς 6 Σεπτεμβρίου, στάς 6 το βράδυ. Και ο Άλέξης σκοτώθηκε στάς 6 Ακρίβους.

Ήταν στάς 6 Σεπτεμβρίου, στάς 6 το βράδυ. Και ο Άλέξης σκοτώθηκε στάς 6 Ακρίβους.

Ήταν στάς 6 Σεπτεμβρίου, στάς 6 το βράδυ. Και ο Άλέξης σκοτώθηκε στάς 6 Ακρίβους.

Του ακαδημαϊκού ΜΑΡΣΕΛ ΠΡΕΒΟ

(20)

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΕΡΑΣΤΟΥ

Άν γέρα... Ένα βαθύτερο αίσθημα θά μ' ένωσε με την Βαλεντίνα, έπειδή, γερο πιά κι οί δυό, δέν θα μάς πείραζε να εξομολογηθούμε ο ένας στόν άλλο.

Γιά τις αισθηματικές φάσεις περιών γρηγορότερα ο καιρός με την μονοτονία. Όταν τίποτε δέν ταρασσει την μονοτονία αυτή, δέν τίς δίδεται άφορη ή σκεφθούν τ' είνε σήμερα και τ' είνε αύριο και πός περιών ο καιρός.

Είδα το ήμερολόγιο. Τέλη Οκτωβρίου λοιπόν. Μετά ένα μήνα... Σά να λέμε, τέσσερες δόκιμους μήνες είχα στό Πλουί! Πότε πέρασαν και πός άλλαξα στό μεταξόν...

Πραγματικώς ο Κέντ ήρθε, όπως μου έγραψε κατά τά τέλη Οκτωβρίου. Πήγα στό σταθμό να τον περιμένω.

Όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΣΤΟ ΦΩΣ

Ο Νίκος Χρυσάφης έτελείωσεν άργά εκείνο τό βράδυ την έγγρασίαν εις τό γραφείον. Κ' έκανε ένα κρού διαβολεμένο.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Κοιμάσαι άγάπη μου;

Κοιμάσαι καλά εκεί άγάπη μου; Πάρε με κι έμέ σμά σου! Με βάσαναν οί διηγήσεις—θέλω κι έγώ να κοιμηθώ.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΖΩΗ ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Κάνε λοιπόν γρήγορα! Δέν με βλέπετε; Βιάζομαι έγώ περισσότερο από σένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Γιατί τότε, όταν πέθανε ο Άλέξης, ήταν τριάντα έξι έτους, δηλαδή ενάμιση χρόνο μικρότερος από μένα.

Ο Μερσίτο

ΔΙΚΑΙΑ ΠΡΟΤΑΞΗ

Έπαξιώς των προσόντων και της εύδοκίας μου ύπηρεσίας του, προήχθη εις τόν βαθμόν του τμηματάρχου α' τάξεως ο κ. Κων. Μητρομελέτης.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Παρακαλούνται όσων ή συνδρομή λήγει τον Δεκέμβριον και επιθυμούν να εξακολουθήσουν ή αποστολή του φύλλου να μάς ειδοποιήσουν έγκαιρως.

ΤΑ ΔΙΔΥΜΑΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Είπε Δεκέμβριος. Νύξ σκετινή. 'Ο βορρᾶς μάλινται καὶ βροχὴ διακοπτόμενη ἐπ' ὀλίγον διὰ τὴν ἐπαναρχίαν παλιν γραδιαιότερα, ἔχουν σαρόσει τὴν Ἀθηναϊκὴν πρωτεύουσαν.

Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη ὀ ἀνεύσιον ἐτρέφαν ἐπὶ ἀναίτησιν ἐνὸς ὑποστῆθος, μίαις τρωγλῆσι, ἐνὸς βακτηλειοφθόντος ἔξω καταστήματος κιβωτῶν ἐμποσιμίων, διὰ τὰ προφυλαχθὲν ἀπὸ τὸν παγετώδες ψυχῶς, ἀπὸ τὴν βροχὴν.

Οἱ δρόμοι εἰς ἔσσημοι. Πού καὶ που μόνον θεῖται φρουρὸς τις τῆς τάξεως, μετὰ τῆς χείρας εἰς τὰ θυλάκια, μετὰ τὴν κεφαλὴν ἐντός τῆς καλύτερης τοῦ μανδύου του, τουτουρίζων, ἕλιουλιπτοῦ, νὰ προβάλλῃ ἀπὸ τὸ ὑπόστειον κάποιον θύρας, νὰ ἐπισκοπῇ τὴν ἀκτίνα τῆς ὁποίας τὸ ἀνεύσει ἢ φρουρήσῃ, καὶ δρομολογῇ τὸν ἀντιπῶν καὶ τὴν πρὸχειρον σκοπιὰν του.

Οἱ φρουροὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων, μετὰ τὸν ὄπλον παρὰ πόδας, περισφιγγόμενοι αὐτὸ διὰ τὸν βραχίονος ὄστε νὰ δύνανται νὰ ἔχουν τὰς χείρας εἰς τὰ θυλάκια τῆς περισκελιῶς, εἰνε καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν μαρτύρων τῆς μανίας τῶν στοιχειῶν κατ' ἐκείνην τὴνθεωλιώδη νύκτα.

Ἐκ τῶν φρουρῶν τούτων ὁ ἀλιγώτερον προφυλασσόμενος κ' ἐν αὐτῇ τῇ σκοπιᾷ του, εἰνε ὁ φρουρὸς στρατιῶτης τῶν φυλακῶν Συγγροῦ.

Εἰς τὸν ὕψος τοῦ τοίχου, ὅπου εὐρίσκειται ἡ σκοπιὰ του ἐκτεθειμένη εἰς ὅλους τοὺς ἀνεύσιον ἀσθάνεται περισσότερον τῶν ἄλλων συναδέλφων του τὴν παγετότητα τῆς νυκτὸς. Ἡ βροχὴ, ὄδυμένη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, τὸν φθάει μὲθρὸν τοῦ βάρους τοῦ μικροῦ κρημνῶν, του καὶ τὸν μασιγνώνει ἀνιέως.

Εἰνε δὲκατῇ τῆς νυκτὸς. Καὶ θὰ μένῃ ἐκεῖ εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν, μὲθρὸν τοῦ μεμονωτικίου. Εἰνε νεανίας ἀνάσταξ. Κληροτὸς. Πρώτην φρονά τὸν ἀνιέθῃ φρουρήσει. Καὶ ὁμοῦ, ἂν τις τὸν ἐπιπράξῃ καὶ ἐξήταξῃ τὸ πρόσωπόν του, θ' ἀντελαμβάνεται, ὅτι ὁ νέος ἐκεῖνος στρατιῶτης πᾶν ἄλλο εἶχε ἐν τῷ νῷ ἢ τὴν εὐχὴν νὰ εὐρίσκειτο προφυλαγμένος ἀπὸ τὴν θύλλαν.

Ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον ἐξέρεχεται τῆς σκοπιᾶς του, ὅστις διαπερατικὸν εἰς τὸν αὐλόχουον τῆς εἰρηκτῆς βλέμμα, προσπαθὼν νὰ διακριθῇ ἂν τὴν κινεῖται ἐν τῷ σκότει.

Καὶ ἐπανέρχεται πάλιν εἰς τὴν θέσιν του ψιθυρίζων κάποτε:

— Ἀτιμωκαῖρος!

Βεβιασμένως μεσιδιῶν, προσθέτει πάλιν τὰ παρόδοξα αὐτᾷ:

— Εὐτυχῶς γιὰ τὸν Γιωργῆ! Μόνον μετέτοινο καὶρὸ θὰ μποροῦσα νὰ ἐπιτύχῃ. Γιὰ νὰ ἰδοῦμαι!...

Αἱ στιγμαὶ τοῦ φαινομένου μακροῖ, ἀτελεύτητοι. Ἀναπομονεὶ νὰ παρέλθῃ ἡ ὥρα. Φαίνεται κατὰ τὸ πολὺ σπουδαίον νὰ τὸν ἀνασχολῇ. Καὶ ἐξέρχεται πάλιν τῆς σκοπιᾶς του, καὶ ὅστις πάλιν ἐρευνητικὸν τὸ βλέμμα εἰς τὸν αὐλόχουον τῆς φυλακῆς.

Ἀλφῆς εἰς τὴν λάμπρην μίαις ἀστραπῆς τοῦ φαίνεται ἡ ἀνελεύθη μίαν σκιάν προχωροῦσαν παρὰ τὸν τοίχον, ὅπου ἡ σκοπιὰ του, μετὰ προφυλάξεως.

Δὲν κινεῖται ἀπὸ τὴν θέσιν του. Κρατεῖ καὶ τὴν ἀναπονήν του αὐτὴν ἀκόμη, προσπαθὼν ἡ ἀκούσει τὸν θόρυβον ὃν θὰ προσεχησῇ ἢ κινομένη σιὰ.

Συγκριτικοὶ δὲ τὰς δυνάμεις τῆς ὀράσεως καὶ τῆς ἀκοῆς. Καὶ εἰς δευτεράς ἀστραπῆς τὴν λάμπρην βλέπει τὴν σκιά ν' ἀναρριχᾷται εἰς τὸν τοίχον. Ἀκούει τῶρα τὸν ἄσπρον θόρυβον ὃν προεῖπει ἡ προστριβὴ τοῦ ἀναρριχουμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου. Παρέχονται ὀλίγα στιγμαὶ ὑπερτατῆς ἀγωνίας. Καὶ ἰδοὺ τῶρα ἡ σκιά διασκελίζει τὸν τοίχον. Εὐρίσκειται ἱππαστὶ ἐπ' αὐτοῦ. Εἰνε ἕνας δραπέτης.

Ὁ φρουρὸς τὸ βλέπει. Καὶ ὁμοῦ δὲν κινεῖται. Δὲν ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του. Δὲν φαίνεται διατεθειμένος ν' ἀποτρέψῃ νὰ μετακινήσῃ τὴν ἀπόδορσιν.

Καὶ ἰδοὺ τῶρα ὁ δραπέτης σφύεται πρὸς τὸ μέγρο του. Τὸν πλησιάζει. Ἀρκεῖ νὰ ἐκτείνῃ ἄπλως τὴν χειρὰ διὰ τὸν συλλαβῆ.

Δὲν τὸ πράττει. Τούταντιον, ὁ σκοπὸς ἐκεῖνος ὁ ἐντεταλμένος νάμαται ὅτις ἀποφάσεις ἀποδράσεως τῆς καταδικῶν κώπει καὶ ψιθυρίζει εἰς τὸν δραπέτην.

— Γιωργῆ!

— Σιγὰ, γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! τοῦ λέγει εἰς τὸν ἄντὸν ὄνομα ἐκεῖνος. Ὅλα πᾶν καλά. Κύταξῃ τῶρα ἐσὺ νὰ παίζῃς ὅπως πρέπει τὸ μέγρο σου. Ὁ ἀφῆσῃς νὰ πηδῆσῃς κάτω, νὰ περῶσιν ὅλα λεπτὰ τῆς ὄρας, ὃχι γιὰ τὸ Θεὸ ἡνώτερον, νὰ πάσῃ δρόμο, καὶ ὅσῃσρα φωνάζεις καὶ τοὺς δίνεις ἐπῆσιν. Καὶ μὴ ξεχνᾷς! Θὰ τοὺς σταίλῃς, μετέτοινο καίρῳ νὰ με κνιφορήσουσα, νὰ με γυροῦσιν στὸν Πειραιᾷ.

— Καλὰ! ἀπεκρίθη μετρίμωσαν φωνὴν ὁ νεώτερος.

Καὶ παρὰ τὴν κλίνην, ὀρώρῃ καὶ αὐτὸς, νεανίας μολίς εἰκοσιπενταετής, μετὰ ὀριστοκράτικὸν τὸ ὄψος, παρακολουθεῖ μετὰ βλέμμα

— Γειά σου, Κώστα, κ' εὐχαριστῶ.
— Γειά σου, Γιωργῆ! στὸ καλὸ! καὶ ὁ Θεὸς μαζί σου!

— Ὁ Θεὸς ἦ ὁ διάβολος τὸ ἴδιον κάνει! Καὶ χωρὶς οὐδὲ πᾶν νὰ στραφῇ ν' ἀναμετρήσῃ τὸ ὕψος ἀφῆθῃ εἰς τὸ κενόν.

Ὁ φρουρὸς ἐκνευσε καὶ τὸν εἰδε κυλιόμενον εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τοίχου.

Ὅλιγα δευτερόλεπτα ἀγωνίας διέρρευσε. Μεθ' οὗ ὁ σκοπὸς εἶδε πάλιν τὸν δραπέτην ἐγγειρόμενον καὶ ἀποκαυθόμενον τῆς φυλακῆς μετὰ ὄσην ταχύτητα τοῦ ἐπέετροπον οἱ πόδες του.

Ἄφῃκα νὰ παρέλθῃ τὸ συμπεφωνημένον χρονικὸν διάστημα.

Καὶ ὅταν ἐνόμισαν ὅτι ὁ δραπέτης εἶχε κερδίσει ἀρκετὴν ἀπόστασιν, μετὰ τὸν πνευμόνων του τὴν δύναμιν ἐφώναξῃ;

— Στὰ ὄπλα!
Ἄλλ' ἦτο πλέον ἀργὰ. Ὁ κατάδικος εὐρίσκειτο τῶρα μακρὰν.

Δερόμενος ἀπὸ τὴν βροχὴν, σκοντάπτει ἐπὶ λίθων, πίπτει μέσα σὲ λάκκους, πνευστιῶν, ἔτρεξε, ἔτρεξε

Τίποτε δὲν θὰ ἦτο ἱκανὸν νὰ τὸν κρατῆσῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀγωνιώδη δρόμον του.

Διασχίζει τὰς στενωποὺς καὶ ἐρεβώδεις ὀδοὺς τῆς Πλάκας. Φθάνει εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως. Ἰσταται πρὸς στιγμὴν διὰ ν' ἀναπνεύσῃ. Καὶ ἐπιαναλαμβάνει τὸν δρόμον του. Καὶ ἡ βροχὴ τὸν περιουσιεῖ, καὶ ὁ βορρᾶς τὸν κτυπεῖ, τοῦ μασιγνώνει τὸ πρόσωπον.

Ἄλλ' αὐτὸς προχωρεῖ, τρέχει, εἰσερχεται εἰς μίαν παρόδον τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ ἐκεῖ σταματᾷ.

Σκότος ταρταρίον βασιλεύει. Δὲν ὑπάρχει φανός. Δὲν φαίνεται ὀδευμα ἀκτὶς φωτός. Ὅλα εἶνε κατασκότεινα.

Καὶ προσπαθεῖ νὰ διακριθῇ, νὰ προσανατολιθῇ, ν' ἀνεύσει ἐκεῖνον ποῦ ζῆτει. Μίαν οἰκίαν.

— Ἐδῶ εἶνε, μονολογεῖ. Τρία σκαλοπάτια σὴν πόρτα... καὶ τοίχος ποῦ εὐκολὰ διασκελίζεται.

Ψηλαφῶν ἀναζητεῖ τὴν οἰκίαν τὴν ὁποίαν φαίνεται νὰ τὸν περιέφυγον.

Καὶ τέλος τὴν ἀνευρίσκει

Στεναγμῶς ἀνακουφισμένος διαβαρύνει τὰ στήθη του. Ἐχει ἀνεύσει τρεῖς βαθμίδας καὶ ψηλαφεῖ τὴν θύραν.

— Αὐτὸ εἶνε! ἐπιαναλαμβάνει.

Ἄλλὰ δὲν κινεῖται. Τούταντιον κατέχευται πάλιν τὰς τρεῖς βαθμίδας τὰς ὁποίας τὸσον ἠγωνισθῇ ἢ ἀνεύσει ἐν τῷ σκότει.

Ἄλλὰ καὶ δὲν ἀποκαρνεύεται. Ψηλαφεῖ τὸν τοίχον. Ζητεῖ ἐρεῖσιμα ἐπ' οὗ στήριζόμενος νὰ τὸν διασκελίσῃ.

Καὶ εὐρίσκει τὸ ἐρεῖσιμα. Καὶ διασκελίζει τὸν τοίχον τὸν χαμηλόν, αὐτὸς ὁ πρὸ ὄρας δραπέτης τῆς φυλακῆς, καθ' ὃν τρόπον ἀφηγηθήμεν. Εἰνε ἐξείρημα παιδαριώδες τοῦτο. Εὐρίσκειται τῶρα εἰς ἕνα μικρὰς ἐκτάσεως κήπον, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου εὐρίσκειται ἡ οἰκία. Ἐνα παρῶνθρον τοῦ ἱσογείου εἶνε φωτισμένον. Ὁ δραπέτης τῆς φυλακῆς προχωρεῖ μετὰ προφυλάξεως.

Εἰνε κλίτης;

Ἄν τις εἰς τὸ σκότος ἐκεῖνο κατῶρθον ν' ἀνικησθῇ τὸ βλέμμα του θὰ ἐφρακίει ἀπὸ τρόμον. Δὲν ἦτο τὸ φοβιμένον βλέμμα κλέπτου, τὸ βλέμμα ὄπερ ἐξετόχουο ὀ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνοκατὰ τοῦ παραθύρου ἐκείνου.

Πλησιάζει. Καὶ διὰ τῶν ἡμικλειστων θυρίδων βυθίζεται ἐντὸς τὸ βλέμμα του.

Ἐκεῖνον τὸ ὄποιον βλέπει τὸν κάμην νὰ ριγῇ, αὐτὸς ὅσῃς, ἐπὶ ὄραν δερόμενος ἀπὸ τὴν βροχὴν, μασιγνόμενος ἀπὸ τὸν παγετώδη βορρᾶν, δὲν ἐρρώγει.

Τὶ λοιπὸν τὸ τόσῳ τρομερῶν βλέπει διὰ μέσου τῶν ἡμικλειστων θυρίδων; Ἰδομεν.

Εἰνε κοίτων εὐρὺς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο εἰς τὸ ὄποιον ἐβυθίσθη τὸ βλέμμα τοῦ δραπέτου. Κοιτῶν ἂν ὄχι πλουσίως, καλῶς ὁμοῦ ἐπιπλωμένως.

ἄπειρος στο. γινὼν τὴν πᾶσῃσαν γυναικα. Εἰς τοὺς πόδας τῆς κλίνης, ἄλλῃ γυνθ, τεσσαρακοντούτης αὐτῆ, περιτριβεῖται μετὰ εὐξίατῃα προδίδουσαν μακρὴν εἰς τοῦτο πεῖραν, δὴ ὁ βρόφῃ. Τριῶν μολίς ἡμερῶν. Ἄλδουμα.

Ἄπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἢ ἐπὶ τῆς κλίνης γυνθ προσπαθεῖ ν' ἀνευρῆθῃ τὴν κεφαλήν, τῆς ὁποίας ἡ χρυσοῦσαν κόμη καλύπτει κατὰ μέγρῳ μέγρῳ τὰ χιονώδους λευκότητος προσκεφάλαια, καὶ οὐρεῖ βλέμμα ἀνεκφρότου γλυκύτερος πρὸς τὰ δὴ ὁ βρόφῃ.

Ὁ νεανίας τὴν ἐπιπληττει μετὰ ἄγῃτην.

— Στέλλα, μὴν κινεῖσαι, ἀγῃτη μου. Ἄκουσεσ τί ἐβούστησεν ὁ γιατρός. Ἀνάστυνον. Ἀπόλυτον ἀνάστυνον ἢ λίγες ἡμέρες καὶ ἐπιπὲτα ἐγγυᾷται γιὰ σῆνα. Θὰ μπορῶσ καὶ νὰ σηκωθῆσ ἀκόμη ἂν θελήσῃς.

— Θελῶ νὰ τὰ βλέπῃ, Νέμο μου. Δὲν τὰ χορταίνου. Εἶνε τὰ παιδιὰ μέσα αὐτὰ, ἀγαπημένε μου.

Καὶ τὸ βλέμμα τῆς, τὸ βλέμμα τῶν μεγάλων ἐλικροβλεφάρων γαλανὸν ὀφθαλμῶν τῆς ἀνεξήσει τὸ βλέμμα του.

Καὶ τὰ δὴ ὁ βλέμματα συναντῶμενα καταμετρῶν τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο ὁλον τὸν ἔρωτα, ὄλην τὴν τρομερότητα ἡῖς συνήγῃν τὰς δύο ἐκείνας ὑπάρχεις.

Ἄλλ' ὁ νέος ἐπαυήγοτο εἰς τὰς συστάσεις του. Ἐτρесе διὰ τὴν ὕγεια εἰς γυναικὸς ἡῖς ἐφραίνετο πᾶσῃσρα, ἡῖς μολίς συνήροτο ἀπὸ τὰς ὀδύνας δυσκόλου τοκετοῦ.

— Ἐλα τῶρα, πλάγισσα, ἀγῃτη μου, προσπάθησε νὰ κοιμηθῆσ. Σέρεις... εἶνε ἀργὰ... κοιντεύον τὰ μισῶντα.

— Νέμο μου, δὲν νυστάζω... δὲν ξέρω τί ἔχω ὀπόφ... κάποιον ταραχῇ... κάποιον νευρικότητα...

— Ἐλα, μὴ γίνεσαι παιδὶ... Γιατί νὰ ἦσαι νευρικῇ; γιατί ὀδύνα νὰ ταράττεισαι; — Δὲν ξέρω!... σὲν κάποιον προαίσημα... σὲν μίαν προειδοποίησης κακοῦ.

Τῆς ἐκλεῖσε τὸ στόμα μ' ἕνα φιλίμα. Καὶ ἡχοισε τῶρα ἀπλάτ, ἀπλάτ, νὰ θουπέτῃ τὸ χρυσοῦσαν κεφαλάκι τῆς; καὶ νὰ τὴν καθῆσ οὐχί μετὰ λόγους ἀγῃτης, λόγους γεμάτους τρομερότητα. Καὶ ὑπὸ τὰς πεταῖπας του, ὅς ἂν νὰ ἦθελε νὰ μὴ χάσῃ οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον τῆς φωνῆς; τὸν ἦον ἐκείνη, ἐκλεῖσε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνθ' μετῴμα ἐυδαιμονίας διέσπεται τὰ εὐγραμια χεῖλι τῆς.

Ἄλλ' ἀνετινάθη ἀλφῆρης καὶ ἔπεινε τὸ ὄφ.

— Τί ἔχεις;... τί ἐπαθεσ πάλιν; τὴν ἠρώτησεν ἀνήσυχος ὁ νέος.

— Μοῦ φράνησε πῆς κτύπησαν στὸ παραθύρο. — Παιδὶ ποῦ εἶσαι! Εἶνε ὁ ἀνεμος. Χαλαίει ἐξὼ ὁ Θεὸς τὸν κόσμο!

— Ὅχι! ὄχι! σοῦ λέω! Δὲν εἶν' ὁ ἀνεμος! Κἀποιος κτύπος.

— Στάσου νὰ σοῦ δεῖσω πῶς παιδαριώδες! Καὶ πῶν προφθᾷ ἐκεῖνη νὰ τὸν εἰμποδίσῃ, ὁ νέος ἀνιέθῃ παρὰ τὸ παραθύρον τὸ ὀποῖον ἡτοιμάσθη νὰ ἀνοῖξῃ.

— Μῆ, Νέμο! μῆ! ἀνεύρασεν πλήρης τρόμου ἡ λεγῶ, ἀνευρομένη ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς καὶ ἐκτείνουσα ἱκετιὰς τὰς χεῖρας.

Ὁ Νέμος ἐστριψε τὴν στροφῆν τοῦ παραθύρου καὶ ἐστράφῃ μεσιδιᾶς πρὸς τὴν λεγῶ.

Ἄλλὰ τὸ μεσιδιᾶμα του ἐνεκρόθη εἰς τὰ χεῖλι του. Εἶνε τὴν Στέλλαν ἐβᾷλλουσαν γοῶσαν τρόμου κρηυγῆν καὶ πίπτουσαν λιπόθυμον, ἐνθ' συγχρότως τὸ παραθύρον ὀδευτο ἐκ τῶν ἔξω.

Δὲν ἀνελεύθη τὴν ὄθσην. Καὶ ὀρμισε πρὸς τὴν φιλῆν του. Ἄλλ' ἠγαγκασθῇ πάλιν νὰ στραφῇ πρὸς τὸ παραθύρον.

Μετὰ ἐνδύματα καταξοχισμένα καὶ διάβροχα, ὄσκεπῆς, μετὰ τῆς τῆρας τῆς κεφαλῆς κολλημένος εἰς τὸ μέτωπον, βοσσοῦρας, ἄγριος τὴν ὄσιν ἕνας ἀγνώστος, διεσκελίζει τῶρα τὸ παραθύρον.

Ἡ πρώτη ὀρμη τοῦ νέου ἦτο νὰ ριφθῇ κατὰ τὸ ἀγνώστων ἐκείνου κακοποιῶ. Ἄλλὰ τὸ πολυῖστορον τὸ ὀποῖον ἐκείνος ἐπρότεινε ἐναντιον του τὸν ἐκράτῃς.

— Ποῖος εἶσαι καὶ τί θέλεις; ἠρώτησε μετὰ φωνῆν συγκρατομένης ὄρηθς.

— Αὐτὸ, μικρὸ μου, ἀπεκρίθη ὁ ἀγνώστος μετὰ φωνῆν ἀγρῖως σαρκαστικῆν, ἐγὼ πρέπει νὰ στὸ ρωτήσῃς. Ἄλλὰ δὲν ἐχομε καιρὸν νὰ κάμωμε συστάσεις.

Ἐστράφῃ κατὰ τὸ ἦμισυ καὶ ἐκλεῖσε τὸ παραθύρον. Εἶτα, ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν γυναικα ἡῖς ἐπεριπουετο τὰ δὴ ὀνῃα, καὶ ἡῖς ὀφωρος ἐκ τοῦ τρόμου παρακολούσει μετὰ βλέμμα ἠλιθίως ἐκαστικὸν τὴν σκηπὴν ἐκείνην, τῆ εἶσαν ἀποτόμοις:

— Εὖν πάρεσ αὐτὰ τὰ δὴ καὶ πῆγαν νὰ τὰ πετάξῃς στὸν πρὸτῳ λάκκῳ ποῦ θαῖρος ἐπιπρὸς σου. Ἀφῆσῃς μᾶς τοὺς τρεῖς νὰ κωνίσουμα τοὺς λογαριασμοὺς μᾶς. (Ἄκολουθεῖ)

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΑΣ 10 ΑΣΗΤΑ ΕΚΑΣΤΗ ΔΕΞΙΣ

Ἄνταλλάσσω σ. ρ. ποτῆ παναχόθεν. Ἐπιπὲτα τοῦ Ψηλοφίτη. ρ. Γ. Παλαιόχωρα Χαιρῶν Κρήτης.

Ἄνταλλάσσω ἐπιστολᾶς πανταχόθεν. Πληγυμένη καρδία. ρ. Γ. Ἐναιϋθα.

Ἡ Δ. ἴ. πού θὰ μοῦ ἀποστείλλῃ τὴν ἐρωτικώτερον ἐπιστολὴν θὰ ἀμειψῇ μετὰ 10 δραχμῶν. Ἐρωτικὴν Καρδία, Λαῦκος Βῆλου.

Ἡ Δ. ἴ. πού θὰ μοῦ σταίλλῃ τὴν μελαγχολικώτερον ἐπιστολὴν θὰ ἀμειψῇ μετὰ ἑξῆμιον συνδρομῆν τῆς Σφαιρας. Μεταπολιτικὴ Λαῦκος Βῆλου.

Τίτῃσαν Ν. Β. νὰ ἀλλά θῆς ἡ τύχῃ τῆς φρεῖς; ἐπιπὲτα ὁ σκοπῆς του... ὑπακάλη. ἴ. γ. ἔπεινα ὄποσῃσιν ἀνταχλορικὸν ἐπιπολῶσὸν ἐξ αἰτίος τοῦ... ἀνταχλορικῆ. Παιδὶ Ἄμύνης.

Ἐρωτικὸν ἐπιστολᾶς; πρᾶγματι μᾶς ἐσκότισῃς ἐνθ' ἐμῆ γυροῖς νύκῃς. Εἶσαι ὁ Γ. Δ. Π. καὶ στὸ ραντεῖο σου εἶ. ἐκεῖ. Παιδὶ Ἄμύνης.

Ἐπελῆν τὴν τελευτῆσ τοῦ φίλου μου Ρῆγα ἀπὸ τῆς Χρὸ γὰς νύκῃς καὶ σὲ εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν λύση σου! Παιδὶ Ἄμύνης.

Ἄνταλλάσσω ἐρωτικᾶς ἐπιστολᾶς μετὰ ἄδων πανταχόθεν πρῶτιμῶντα Ἀθηνῶν, Θῆλου, Πύργου, Γράφατε Δ. Παλαιόχωρα καὶ Δ. Γεωργ. Κοσμοπόου. Ἀμοιᾶδα.

Ἐπιδροῦσῃς μετὰ πρῶτην φρονά εἰς τὸ σαλονάκι τῆς Σφαιρας ἀνταλλάσσω σ. ρ. μετὰ ἄδων Ἐμοσπηριῶδες ὑποφρῶνιον ρ. Γ. Ἄμύνης.

Φύλλα ἐπιστολᾶς δύο ἔστειλα, διατι δὲν ἀπαντᾷτε; ἀναμῖνῃ Τάκη; Οἰκοκῶν.

Εὐχαριστῶ τοὺς κ. κ. ἀνταλλάσσωσ μου διὰ τὴν ἀποθῆμιν, ἦν ἔχον νὰ μοῦ γράψουν. Ἐρωτικῆς τῆς νύκῃς.

Ἄνταλλάσσω σ. ρ. πανταχόθεν μετὰ πάντας καὶ πάσας προτιμῶντας Διδες Διαθῆτον σ. ρ. Μπλοσβῖνον, Σελῖντσα Λακωνίας.

Διδες Καλαμῶν, Κυπαριστίας, Γαργαλιάνων, Ζητῶ ἀπ' ὀλας ἀνταλλαγῆν δῶσαι δέονται ὄς γράψουν Διδες Ἐμοσπηρικῶν Σελῖντσα Λακωνίας.

Ἄνταλλάσσω σ. ρ. μετὰ πάντας καὶ πάσας εἰς Ἑλληνικῇ καὶ Ἀγγλικῇ. Γράφατε Ρουμὸν hong man, Σελῖντσα Λακωνίας.

Μικρὸν Ἠγμονίδα τὸ πῆρα καὶ σὲν ἀτίμητο θησαυρὸ καὶ φυλαχτῶ τὸ προσδῶ. Χίλια; φορεθῶ τὸ φιλῆθῶ ὄς τῶρα. Δὲ ἐξέσει νὰ ποσῃ λατὰρα πρῶνθῃν τὴ νύκ ὄυ ἐπὶ νύκῃ καὶ τὰ νὰ σὺν λαυδρομικῶς. Εἶνε χεῖλισρα πῆδᾳ ἡ εὐτυχία μου ποῦ ὀποσῶσαι νὰ ἐφραθῆ; Μετὰ γλυκὴ φιλία. Πότης.

Διδες; ὄποσᾳ ἔχει ἐπιποσῆσθῃ σὴ πῆγα τῆς καὶ θέλει γὰ ὄλη ἐκπλήττῃς ὄς μοῦ γράψῃ. Ὁρος ἀπαράβατος; Νὰ ἔσῃ νὰ γράφῃ καλῶς ἐπιστολῆς. Ἄν ἦναι καὶ ἐμοσπηρῆ, τὸσον τὸ καλλίτερον δὲν θὰ μετανόση. Ἐσπρον Κόρυκα Γραφῆτα Σφαιρας.

Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΛΑΝΗΤΩΝ

Αδύτην την εβδομάδα, που τελειώνει ο Δορυφόρος της Γης...

...τρα και εγλυτώσμεν από το γενικόν αναποδογύρισμα...

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ε' έναν μυσταρά

Πρόσεχε μη σε μυρσιότην! Στά κέντρα μη συγχέης γιατ' ως έλεφας στο κλουβί βαθιά θ' ανασιελάης.

Πιστός άγάπης

Ολημερίς μ' ορκίζεσαι τρελλα πως μ' αγαπάς κι απ' την άσπρη την πολλή μ' άλλον με άπατάς...

Βραδινά

Βαρκούλα καταμόναχη στο μώλο άραγμένη π' έχεις τσαντήρι τάμενα κι ένα χλωμό φανάρι...

Σμύρνη

Γ. Ζήσης

Η ΚΟΥΖΙΝΑ ΤΑΣ

ΚΕΦΤΕΔΕΣ ΔΔΔ "ΣΦΑΙΡΑ"

Στέλλετε τον Κλεάνθη στην 'Αγοράν και του λέτε να πη στο χασάπη: «νά παραδες, δός μου κρέας, νάν' κι από καλή μεριά»...

Αί έν Μενιδιον έφορλύστρια

Η ΓΑΡΕΦΟΥΜΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Είγατιτόν μοι μύτερο, Δέν έλαβον τον έπηχερον να σου συγγράψω έπιστολήν, καιρό και ζαμάνια, άινεκα τώ μόδα...

Μεδαιν άινταιων

Ζέ βου ζέμ, ζαί βουζ άντόρ, όπου λαίνα η; την Γαληστιν γλόσαν όπου θά ποι τώ έ-μα ναιρό δέ γαίνατε.

Μυστήρι Καρεφούλ

Η ΠΥΘΙΑ ΣΑΣ

(Έκ της γραφής έπεξηγείται ο χαρακτήρ. 'Απαντήσεις μόνον εις ψευδώνυμα. Διά κάθε άναλυσιν χαρακτήρος δέον να έσοκλιώνεται δε. 2.)

Μελαγχολική-Λαϊκόν-Στήν ήλικία σας όλοι άνεξαιρετως περνούν την λεγομένη «κρίσιν της ήβης»...

Rose Rosier και Betty Dikel. -Δέν έχω δικαίον που άπαντώ έτσι; Νόμισες ότι θά με άπατούσες; Πόσα ξέρεις... Θέλεις λοιπόν τώρα να σου πώ τον χαρακτήρά σου, αί;...

Η Πυθία

Η συμφερωτέρα τοποθέτησις διά τ' αποθέματά σας, τά

ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Άρχισαν μέσα στη Βουλή αί εργασιές πάλιν και οι «πατέρες» έπεσαν στού ύπνου την άγκάλην...

Κ' οι αντιπολιτευόμενοι από μακρούα κυτάζουνε πάν' ως την πόρτα για να μπουν μα ύστερα διατάζουνε...

Μά κ' αί γυναίκες θέλουνε μέσ' στη Βουλή να μπουνε να κόβουν και να ράβουνε και να έπερωτύνε...

Και οι χοροί άρχισαν με κέφι και με φούρια και φυντανάκια βγή- [ανε των σαλονιών κι- [νούγια. Και δίνουνε και παίρ- [νουνε φιλιά τάχα σ' άσπεία, μ' άν σμίζουνε στα [σκοτεινά τότε... (λογοκρισία)...

Ο Κλεάνθης

Τά μυστήρια του Μιστόκλη

ΜΑΘΗΜΑ...

Είδες, ρε Μανιώ, τί διαλάβαινε ή προχτεσινή «Σφαίρα»; Του την έσκασε έξέρας με γκόμενα ρε την Έβα θά μου πής έμένα;...

Ο Μιστόκλης

Η άγάπην μου

Μιά έκκλητρούλα πέρα 'κει στ' ν κάμπο, πως την όμορφη έξοχή. [στολιζεί 'Ετσι και ή άγάπη μου κληροσύλα μου χαρίζει και ή καρδιά μου γίνεται λαμπάδα στη γιορτή...

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1920

(Ένάστη έγκρισις ή άνανέωσις διά τώ 1920 δρακμή μία. Οι έγκρινόντες ψευδώνυμα πρέπει να μās γράφουν τώ όνομα και την διεύθυνσιν των.)

Ένεκρίθησαν: «Βασιλεύ των Δασών», «Πληγωμένη Καρδιά», «Απογοητευμένη Νεάνις», «Μυστηριώδες Υποβρύχιον», «Μιμής», «Ανοικτόκαρδος Διάβολος», «Τριανοφόρος Προειδών».

Άνεκώθησαν: «Τρωμένη Καρδιά» «Ασπρος Κόρακας».

Δήλωσις. - Οι επιθυμούντες να διατηρήσουν τώ ψευδώνυμόν των διά τώ 1920 παρακαλούνται να τώ δηλώσουν έγκαιρως προς άποφυγήν παραπόνων.